

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 30/11/2023

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 1096

Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά Α. 8-10
Ταχ. Κώδικας : 54639 - Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313-332239
E-Mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4987/2022 (ΦΕΚ Α' 206) «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις».

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από2023 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικής υποβολής ενδικοφανή προσφυγή της, Α.Φ.Μ., κατά της υπ' αριθ.2023 οριστικής

πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2020 του Προϊσταμένου του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθ.2023 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2020 του Προϊσταμένου του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από2023 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικής υποβολής ενδικοφανούς προσφυγής της, Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό2023 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2020 του Προϊσταμένου του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος εισοδήματος ύψους 1.076,96€ πλέον προστίμου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ., λόγω ανακρίβειας 538,48€, ήτοι συνολικό ποσό 1.615,04€ κατόπιν διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 21§4 του Ν.4172/2013, ύψους 3.263,50€.

Η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη εδράζεται επί της από2023 έκθεσης ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης, σε εκτέλεση της υπ' αρ./14.02.2023 εντολής του Προϊσταμένου της.

Αιτία του ελέγχου αποτέλεσε το με αριθμό πρωτοκόλλου/16-06-2022 έγγραφο της Υποδιεύθυνσης Οικονομικής Αστυνομίας Βορείου Ελλάδος, στο οποίο επισυναπτόταν επικυρωμένο φωτοαντίγραφο της από-2022 Έκθεσης Ελέγχου των ανακριτικών υπαλλήλων και για τη φορολογική περίοδο από 01-01-2016 έως 31-12-2020. Από τον έλεγχο που πραγματοποιήθηκε από τους ανωτέρω υπαλλήλους προέκυψε αποκρυβείσα φορολογητέα ύλη από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία προέλευσης για την προσφεύγουσα και τον σύζυγό της του με Α.Φ.Μ. Όσον αφορά της προσφεύγουσα το εισόδημα άγνωστης πηγής προσδιορίστηκε από την παραπάνω υπηρεσία ως εξής:

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΗΓΗΣ Ή ΑΙΤΙΑΣ από επεξεργασία τραπεζικών προϊόντων	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΗΓΗΣ Ή ΑΙΤΙΑΣ από επεξεργασία κινήσεων λογαριασμών σε ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΗΓΗΣ Ή ΑΙΤΙΑΣ ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
2017	2.000,00 €		2.000,00 €
2019		50,50 €	50,50 €

2020	50,00 €	4.707,69 €	4.757,69 €
ΣΥΝΟΛΟ	2.050,00 €	4.758,19 €	6.808,19 €

Στην συνέχεια το 1^ο ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης, μετά την μερική αποδοχή των απόψεων της προσφεύγουσας στο πλαίσιο παροχής εξηγήσεων εκ μέρους της βάσει του άρθρου 28 Κ.Φ.Δ., επαναπροσδιόρισε το εισόδημά της από άγνωστη πηγή ή αιτία για το υπό κρίση φορολογικό έτος 2020 σε 3.213,00€, κατόπιν της επεξεργασίας των κινήσεων του με αριθμό Customer ID λογαριασμού της προσφεύγουσας στο ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος «..... (SKRILL).

Ειδικότερα, οι πιστώσεις στον παραπάνω λογαριασμό που κρίθηκαν από τον έλεγχο ότι συνιστούν προσαύξηση της περιουσίας της στο φορολογικό έτος 2020 είναι οι ακόλουθες:

A/A	Ημερομηνία	ID Συναλλαγής	Λεπτομέρειες Συναλλαγής	Ποσό πίστωσης
1	13.02/2020			101,00
2	06/03/2020			500,00
3	07/03/2020			600,00
4	08/03/2020			799,50
5	26/03/2020			362,50
6	17/05/2020			200,00
7	23/06/2020			150,00
8	28/06/2020			100,00
9	07/11/2020			200,00
10	23/12/2020			200,00
			ΣΥΝΟΛΟ	3.213,00€

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης του Προϊσταμένου του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης, προβάλλοντας τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

1. Ο έλεγχος υιοθέτησε στο σύνολό του το πόρισμα ελέγχου της Υποδιεύθυνσης Οικονομικής Αστυνομίας Βορείου Ελλάδος, χωρίς να προβεί σε καμιά άλλη ελεγκτική επαλήθευση των δεδομένων και κατά συνέπεια υιοθέτησε όλες τις πλημμέλειες και παραλείψεις που περιέχονται στη σχετική Έκθεση Ελέγχου της εν λόγω υπηρεσίας και οδηγήθηκε στην εξαγωγή λανθασμένων συμπερασμάτων.
2. Η προσφεύγουσα δεν εργάζεται ούτε έχει εισοδήματα ενώ ο βιοπορισμός της εξαρτάται άμεσα από τα εισοδήματα του συζύγου της. Όσον αφορά τα ποσά που προέκυψαν από την επεξεργασία κινήσεων λογαριασμών σε ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος, δεν αποτελούν εισόδημά της αλλά i) εκκαθαρίσεις από στοιχηματικές εταιρείες που αφορούν το κεφάλαιο που έπαιξε πλέον του κέρδους που επιτεύχθηκε, ii) χρηματικές διευκολύνσεις από τον υιό της και iii)

δωρεές μικροποσών από τρίτους με αποκλειστικό σκοπό την κατάθεση χρηματικών ποσών σε εταιρείες στοιχημάτων, που διαθέτουν σχετική άδεια ανοίγοντας λογαριασμούς στην και στηgr. Για το σκοπό αυτό, το έτος 2019 άνοιξε λογαριασμό στο ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος «.....)» με αριθμό

3. Ο έλεγχος καταλόγισε ποσά που προέρχονταν από εμφανή πηγή. Επίσης αγνόησε τις αποφάσεις της ΔΕΔ/03.04.2018 &/11.07.2022) αναφορικά με την πίστωση μικροποσών μέχρι 1.000,00€ σε τραπεζικούς λογαριασμούς, τα οποία δεν δύναται να συνιστούν προσαύξηση περιουσίας. Εσφαλμένα εφαρμόστηκαν οι διατάξεις των άρθρων 21§4 και 29§4 του Ν.4172/2013 (ΚΦΕ) και του άρθρου 39 του Ν.4174/2013 (ΚΦΔ) αντί των άρθρων 58, 60, 91, 92 και 96 του Ν.2961/2001 περί Φορολογίας Κτήσης Κερδών από τυχερά παίγνια καθώς σύμφωνα με τα οριζόμενα στη υπ' αριθμό 1896/2018 Απόφαση του ΣτΕ «τα χρηματικά κέρδη από το παίγνιο «πάμε στοίχημα» δεν συνιστούν “εισόδημα”, κατά το άρθρο 4 του ΚΦΕ (πρβλ. ΣτΕ 3419/1989), αλλά περιουσιακό στοιχείο/κεφάλαιο, φορολογούμενο με βάση τις διατάξεις του ν.2961/2001 (Α'266 – βλ. άρθρα 58 και 60, όπως ίσχυαν κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο)». Επίσης αγνόησε ο έλεγχος τα οριζόμενα στις αποφάσεις της Διοίκησης και του ΣτΕ και ειδικότερα: α) την ΠΟΛ.1248/13-12-2011 «Υπαγωγή εταιρειών παροχής υπηρεσιών στοιχημάτων και τυχερών παιγνίων μέσω διαδικτύου στο φορολογικό καθεστώς της μεταβατικής περιόδου της παρ.12 του άρθρου 50 του Ν.4002/2011», β) Αρ. πρωτ. ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015/05-11-2015 Διευκρινήσεις για θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας, γ) ΠΟΛ.1175/16-11-2017 Διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, δ) ΣτΕ 1896/2018 Προσαύξηση περιουσίας – Κέρδη από νόμιμο παίγνιο, όπως το «πάμε στοίχημα».

Αναφορικά με τον πρώτο ισχυρισμό

Επειδή στο άρθρο 23 του Ν. 4987/2022 ορίζεται ότι:

«1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά αρχεία (βιβλία και στοιχεία) και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα..... 3. Ο Διοικητής μπορεί, με απόφασή του, να ορίζει ειδικό τρόπο διενέργειας των ελέγχων, ενδεδωγμένες ελεγκτικές επαληθεύσεις, για ορισμένες ή και για όλες τις κατηγορίες των υπόχρεων, ανάλογα και με το αντικείμενο δραστηριότητας και το ύψος των οικονομικών

δεδομένων, διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται κατά τον έλεγχο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παρόν, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα».

Επειδή με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο του Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: «*Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο.*».

Επειδή στο άρθρο 171 παρ. 1 και 4 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας [Ν. 2717/1999 (ΦΕΚ Α' 97)] ορίζεται ότι: «*1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφ' όσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά... 4. Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχόμενου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη*».

Επειδή κατά την έννοια της ανωτέρω διάταξης, η συντασσόμενη από το αρμόδιο όργανο της φορολογικής αρχής έκθεση ελέγχου αποτελεί δημόσιο έγγραφο και συνιστά πλήρη απόδειξη ως προς όσα βεβαιώνονται σε αυτήν ότι έγιναν από το δημόσιο όργανο ή ενώπιον του και τα οποία μπορούν να αμφισβητηθούν μόνο με προσβολή της έκθεσης για πλαστότητα, όμως επιτρέπεται ανταπόδειξη για όσα το ελεγκτικό όργανο διαπίστωσε κατά την άσκηση του ελεγκτικού του έργου αναφορικά με τα ανωτέρω γεγονότα (βλ. ΣτΕ 377/2007).

Επειδή όπως έχει γίνει δεκτό στη νομολογία (ΣτΕ 1315/1991, ΣτΕ 3813/1994), δεν υπάρχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας στην περίπτωση που συντάχθηκε έκθεση ελέγχου από όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου ΔΟΥ, έστω και αν η έκθεση αυτή συντάχθηκε επί τη βάσει άλλης έκθεσης ελέγχου, η οποία συντάχθηκε από υπάλληλο άλλης αναρμόδιας ΔΟΥ, οι διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα του οποίου υιοθετούνται από τον υπάλληλο της αρμόδιας ΔΟΥ που συνέταξε την έκθεση. Και τούτο, διότι στην περίπτωση αυτή εχώρησε πάντως η απαιτούμενη εκτίμηση των διαλαμβανόμενων στην άλλη έκθεση από το όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή προστίμου ΔΟΥ και συντάχθηκε και σχετική έκθεση, τυχόν δε κατά το περιεχόμενο υπάρχουσες ελλείψεις της έκθεσης, που συνέταξε το αρμόδιο όργανο, δεν καθιστούν την επ' αυτής ερειδόμενη πράξη

επιβολής προστίμου τυπικώς πλημμελή, αλλά αποτελούν (οι ελλείψεις αυτές) αντικείμενο ουσιαστικής εκτιμήσεως εκ μέρους των Διοικητικών Δικαστηρίων, κατά την έρευνα της συνδρομής των πραγματικών περιστατικών που απαιτούνται για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου.

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση η από 18/05/2023 Έκθεση Μερικού Ελέγχου Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος Εφαρμογής των Διατάξεων Ν. 4172/2013 και 4987/2022 Κ.Φ.Δ. του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης, που συντάχθηκε επί τη βάση της από 08-02-2022 Έκθεσης Ελέγχου των ανακριτικών υπαλλήλων και της Υποδιεύθυνσης Οικονομικής Αστυνομίας Βορείου Ελλάδος, αποτελεί την αιτιολογία της πράξης που εκδόθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας. Στην προαναφερθείσα έκθεση ελέγχου αναγράφονται αναλυτικά οι διατάξεις εκείνες που αποτελούν το νόμιμο έρεισμα για την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης και εκτίθενται λεπτομερειακά τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης. Από την φορολογική αρχή έγιναν αποδεκτοί ορισμένοι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας αναφορικά με την προέλευση των κατατεθειμένων στον λογαριασμό της ποσών, με αποτέλεσμα την διαφοροποίηση της κρίση της, σε σχέση μ' αυτήν της οικονομικής αστυνομίας, ως προς το ύψος της προσδιορισθείσας προσαύξησης περιουσίας από άγνωστη πηγή ή αιτία στο υπό κρίση φορολογικό έτος 2020.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί μη διενέργειας ουσιαστικού ελέγχου από τη φορολογική αρχή απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Αναφορικά με τον δεύτερο και τρίτο ισχυρισμό

Επειδή στο άρθρο 64 του ν. 4987/2022 ορίζεται ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου*».

Επειδή στο άρθρο 28 παρ. 2 του ν. 4987/2022: «*Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο*».

Επειδή στο άρθρο 21§4 του Ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.) ορίζεται ότι:

«Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή στο άρθρο 29§4 του Ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.) ορίζεται ότι:

«4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)».

Επειδή στο άρθρο 39 του Ν. 4987/2022 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι:

«Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις».

Επειδή με την ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015 δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β΄ Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, ορίζονται τα εξής: «1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. 2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις. 3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα 4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της. 5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να

φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.....».

Επειδή σύμφωνα με την ΠΟΛ 1175/16-11-2017 της Α.Α.Δ.Ε. με την οποία δόθηκαν διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας:

«1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος. 2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαιών, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου. Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.....».

Επειδή σύμφωνα με την 884/2016 απόφαση του Β' Τμήματος του ΣΤΕ:

«.....Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται

για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, G.S.B. κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93) – Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος – Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αντιταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του (πρβλ. ΕΔΔΑ 3.5.2001, 31827/96, J.B. κατά Ελβετίας, σκέψεις 65-71, ΕΔΔΑ 5.4.2012, 11663/04, Chambaz κατά Ελβετίας, σκέψεις 53-58 – πρβλ. επίσης ΔΕΚ 18.10.1989, 374/87, Orkem, σκέψεις 35-41), αλλά, πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής (πρβλ. ΕΔΔΑ 8.2.1996, 18731/91, John Murray κατά Ηνωμένου Βασιλείου, σκέψη 47 και ΕΔΔΑ 20.3.2001, 33501/96, Telfner κατά Αυστρίας, σκέψεις 15-17) το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.).....το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση. Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση..... η ύπαρξη

αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης..... Η προστεθείσα με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010 διάταξη του εδαφίου β΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους».

Επειδή η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσαύξηση περιουσίας πρέπει να εδράζεται σε μεγάλα ποσά επικαλούμενη αποφάσεις της υπηρεσίας μας, καθώς η έννοια «μεγάλα ποσά» εξειδικεύεται κατά περίπτωση ανάλογα με το προφίλ και την οικονομική δυνατότητα του φορολογούμενου και ως εκ τούτου η διαπιστωθείσα προσαύξηση περιουσίας πρέπει να κρίνεται όχι μόνο με βάση το συγκεκριμένο ύψος κατάθεσης, αλλά και από τη συνεκτίμηση και άλλων παραγόντων, όπως το επάγγελμά του, το είδος των εισοδημάτων του, την περιοδικότητα των καταθέσεων του, το πλήθος των συνδικαιούχων εκάστου λογαριασμού κλπ. Το δε τιθέμενο όριο καταθέσεων πάνω από το οποίο θα πρέπει να ζητείται από το φορολογούμενο συγκεκριμένη αιτιολογία της κάθε μίας κατάθεσης πρέπει να είναι τέτοιο, που ο φορολογούμενος να μην υποχρεώνεται στα αδύνατα. Η πλήρης αιτιολόγηση των μικρών σχετικά ποσών, παρέλκει μόνο όταν υφίστανται αντικειμενικές δυσχέρειες προς τούτου και ελλείπει εναλλακτικών τρόπων απόδειξης από την προσφεύγουσα, προϋποθέσεις που δεν συνέτρεχαν στην υπό κρίση περίπτωση.

Ως εκ τούτου ο σχετικός επιμέρους ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή περαιτέρω η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ορισμένα από τα ποσά που κατατέθηκαν στον με αριθμό Customer ID λογαριασμό της στο ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος «..... (SKRILL) (πιστώσεις με α/α 6-10) αφορούν δωρεές και διευκολύνσεις από συγγενείς της ή τρίτα πρόσωπα. Προς επίρρωση του ισχυρισμού της προσκομίζει την κίνηση του με

αριθμό Customer ID λογαριασμού στο ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος «.....(SKRILL), που ανήκει στον υιό της (με email address). Από τον εν λόγω λογαριασμό προκύπτουν οι επίμαχες μεταφορές ποσών συνολικού ύψους 500,00€ προς τον λογαριασμό της προσφεύγουσας μητέρας του. Από τα στοιχεία του φακέλου δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία, αναφορικά με την αιτία πίστωσης στον προαναφερθέντα λογαριασμό της προσφεύγουσας των επίμαχων ποσών και κυρίως δεν προκύπτει επιστροφή αυτών σε μεταγενέστερο χρόνο.

Κατόπιν τούτου, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας αναφορικά με τις πιστώσεις χρημάτων από τρίτα πρόσωπα (πιστώσεις με α/α 7 και 9) στον λογαριασμό της απορρίπτεται ως αναπόδεικτος. Αντιθέτως, όσον αφορά τις προαναφερθείσες μεταφορές χρημάτων από τον λογαριασμό του υιού της (πιστώσεις με α/α 6, 8 και 10), με την παρούσα απόφαση κρίνεται ότι, λόγω της στενής συγγενικής σχέσης που υπάρχει μεταξύ των δύο ατόμων, δεν τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του άρθρου 21 παρ. 4 του Ν. 4172/2013 περί προσαύξησης περιουσίας από άγνωστη πηγή ή αιτία, αλλά οι διατάξεις περί φόρου άτυπης δωρεάς χρημάτων του ν.2961/2001, που όμως αποτελεί αντικείμενο έτερου φορολογικού ελέγχου.

Επειδή τέλος, αναφορικά με τις πιστώσεις στον ανωτέρω λογαριασμό που φέρεται να πραγματοποιήθηκαν από τις εταιρείες και, η Υπηρεσία μας απέστειλε τα με αρ. πρωτ. ΔΕΔ ΥΠΕΠΝΥ ΕΞ 2023 ΕΜΠ & ΔΕΔ ΥΠΕΠΝΥ ΕΞ 2023 ΕΜΠ δελτία αίτησης πληροφοριών άρθρου 15 Ν. 4987/2022, με τα οποία ζητούσε μεταξύ άλλων από τις ανωτέρω εταιρείες να γνωστοποιήσουν τις συναλλαγές τους με την προσφεύγουσα (κινήσεις του λογαριασμού της, χρεώσεις -πιστώσεις). Η εταιρεία με το με αρ. πρωτ./06.11.2023 έγγραφό της μας γνωστοποίησε μεταξύ άλλων ότι η προσφεύγουσα τηρεί λογαριασμό παίκτη για τα παίγνια τουπου διεξάγονται διαδικτυακά από τις 03.12.2019 με username “....” και email “.....”. Το σύνολο των αναλήψεων της προσφεύγουσας συνολικού ποσού 1.899,50€ πραγματοποιήθηκε με χρήση της υπηρεσίας Skrill. Στο εν λόγω έγγραφο επισυνάφθηκε αρχείο excel με την αναλυτική παικτική δραστηριότητα της προσφεύγουσας.

Επειδή από το ανωτέρω έγγραφο σε συνδυασμό με την επισκόπηση του προαναφερθέντος αρχείου excel προκύπτει αβίαστα ότι οι πιστώσεις με α/α 2, 3 και 4 συνολικού ύψους 1.899,50€ προήλθαν από αναλήψεις (ρευστοποιήσεις) που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα από τον λογαριασμό που τηρεί στην εταιρείαΣυνακόλουθα, ως προς τα εν λόγω ποσά δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 21 παρ. 4 του Κ.Φ.Ε. περί προσαύξησης περιουσίας από άγνωστη πηγή ή αιτία.

Όσον αφορά την πίστωση που φέρεται να πραγματοποιήθηκε στις 26/03/2023 στον λογαριασμό της προσφεύγουσας με λεπτομέρειες συναλλαγής ύψους 362,50€ η εταιρείαέως και

σήμερα δεν έχει ανταποκριθεί στο αίτημα της Υπηρεσίας μας για παροχή πληροφοριών, με αποτέλεσμα να μη προκύπτουν επαρκή στοιχεία που να δικαιολογούν την επίμαχη πίστωση.

Συνακόλουθα, λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί εσφαλμένης κρίσης της φορολογικής αρχής σε ό,τι αφορά την προσδιορισθείσα προσαύξηση περιουσίας στο φορολογικό έτος 2020 γίνεται μερικώς δεκτοί σύμφωνα με το ως άνω σκεπτικό. Οι δε πιστώσεις στον με αριθμό Customer ID λογαριασμό της προσφεύγουσας στο ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος «..... (SKRILL), οι οποίες κρίνονται ότι δεν αιτιολογήθηκαν επαρκώς με αποτέλεσμα να συνιστούν προσαύξηση περιουσίας από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 21§4 του Ν.4172/2013, είναι οι ακόλουθες:

A/A	Ημερομηνία	ID Συναλλαγής	Λεπτομέρειες Συναλλαγής	Ποσό πίστωσης
1	13.02/2020			101,00
2	26/03/2020			362,50
3	23/06/2020			150,00
4	07/11/2020			200,00
			ΣΥΝΟΛΟ	813,50€

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την μερική αποδοχή της υπ' αριθ. πρωτ. ηλεκτρονικής υποβολής/.....2023 ενδικοφανούς προσφυγής της, με Α.Φ.Μ. και την τροποποίηση της υπ' αρ.2023 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/ πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2020 του Προϊσταμένου του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης.

Οριστική φορολογική υποχρέωση υπόχρεου- καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ' αριθ.2023 οριστική πράξη διορθ. προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/ πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2020 του Προϊσταμένου του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης

	Ποσό βάσει ελέγχου	Ποσό βάσει απόφασης Δ.Ε.Δ.	Διαφορά απόφασης Δ.Ε.Δ. - ελέγχου
Διαφορά φόρου	1.076,96€	406,75€	-670,21 €
Πρόστιμο άρθρου 58 του Κ.Φ.Δ.	538,48€	203,37€	-335,11 €
Σύνολο φόρου για καταβολή	1.615,04€	610,12€	-1.004,92 €

Επί του οφειλόμενου φόρου θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.